

KOMUNIKAT PRASOWY nr 122/23

Luksemburg, 13 lipca 2023 r.

Opinia rzecznik generalnej w sprawie C-382/21 P | EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann

Rzecznik generalna Tamara Čápetá: umowa międzynarodowa, która jest pozbawiona bezpośredniego skutku ze względu na swój szczególny charakter, nie może mieć również skutku interpretacyjnego

Konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej może wywierać bezpośredni, a zatem również interpretacyjny skutek, ponieważ w odniesieniu do istnienia i długości praw pierwszeństwa prawodawca Unii zamierzał dostosować prawo Unii w dziedzinie wzorów do tej konwencji

KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr (zwana dalej „KaiKai”) dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (zwanym dalej „EUIPO”) zgłoszenia do rejestracji sprzętu gimnastycznego i sportowego jako wzorów wspólnotowych i zastrzegła pierwszeństwo na podstawie wcześniejszego zgłoszenia międzynarodowego dokonanego na podstawie Układu o współpracy patentowej (zwanego dalej „PCT”).¹ EUIPO odmówiło uznania prawa pierwszeństwa. Stwierdziło, że zgłoszenie międzynarodowe w ramach PCT może służyć jako podstawa zastrzeżenia pierwszeństwa dla wzoru wspólnotowego. Jednakże zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi wzorów wspólnotowych² takie pierwszeństwo musiało zostać zgłoszone w terminie 6 miesięcy, który został przez KaiKai przekroczony. KaiKai twierdziła, że³ obowiązujący okres pierwszeństwa zgodnie z konwencją paryską wynosi 12 miesięcy i wniosła odwołanie do Sądu.

W wyroku z kwietnia 2021 r. Sąd stwierdził nieważność decyzji EUIPO.⁴ Uznał, że EUIPO popełniło błąd stosując 6-miesięczny, a nie 12-miesięczny okres pierwszeństwa. Sąd stwierdził, że zastrzeżenie pierwszeństwa dla wzoru wspólnotowego może opierać się na wcześniejszym zgłoszeniu międzynarodowym w ramach PCT, lecz prawo Unii milczy na temat okresu pierwszeństwa, który ma być stosowany. Aby wypełnić tę lukę prawną, Sąd wziął pod uwagę postanowienia konwencji paryskiej oraz termin wyznaczony w tej konwencji dla patentów, który wynosi 12 miesięcy. EUIPO wniosło odwołanie, podnosząc, że Sąd wypełnił (nieistniejącą) lukę w przepisach Unii, nadając bezpośredni skutek konwencji paryskiej (dokonując również jej błędnej wykładni).

W przedstawionej dzisiaj opinii rzecznik generalna Tamara Čápetá wyjaśniła najpierw, że w niniejszej sprawie pojawiają się istotne kwestie dotyczące stosowania umów międzynarodowych przed sądami Unii, a mianowicie kwestie relacji między bezpośrednim skutkiem a skutkiem interpretacyjnym, a także granic obowiązku wykładni zgodnej. Uzasadnia to dopuszczenie odwołania w tej sprawie za pomocą mechanizmu filtrowania odwołań, w ramach którego Trybunał przyjmuje odwołanie do rozpoznania, w całości lub w części, jedynie jeżeli występuje

¹ Zawartego w dniu 19 czerwca 1970 r. i ostatnio zmienionego w dniu 3 października 2001 r.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

³ Konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej, podpisana w dniu 20 marca 1883 r., zrewidowana ostatnio w dniu 14 lipca 1967 r. i zmieniona w dniu 28 września 1979 r.

⁴ Wyrok z dnia 14 kwietnia 2021 r., *The Kaikai Company Jaeger Wichmann/EUIPO*, [T-579/19](#).

w nim kwestia istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.⁵

Rzecznik generalna wyjaśniła, że nawet jeśli Unia nie jest stroną konwencji paryskiej, konwencja ta wiąże Unię na mocy porozumienia TRIPS. Skutki, jakie konwencja ta może wywierać w porządku prawnym Unii, są zatem takie same jak skutki przypisywane porozumieniom WTO. W sytuacji kiedy Trybunał mógł ustalić, że prawodawca Unii chciał dostosować swoje przepisy do określonego zobowiązania w ramach WTO, Trybunał uznawał bezpośrednią skuteczność porozumień WTO. Przeciwnie, gdy prawodawca Unii mógł chcieć przyjąć konkretne rozwiązanie unijne, Trybunał odmawiał przeprowadzenia kontroli sądowej, wykluczając bezpośredni skutek porozumień WTO. Rzecznik generalna zasugerowała, że w sytuacjach, w których bezpośrednia skuteczność umowy międzynarodowej jest wykluczona ze względu na jej charakter, w celu ochrony politycznego pola manewru instytucji Unii, te same względy przemawiają za wykluczeniem skutku interpretacyjnego tej umowy.

W związku z tym, jeżeli konwencja paryska ma zostać pozbawiona bezpośredniego skutku, nie może ona wywierać również skutku interpretacyjnego. Jednakże, zdaniem rzecznik generalnej, konwencja paryska może wywierać bezpośredni, a tym samym również interpretacyjny skutek w niniejszej sprawie. Jej zdaniem poprzez art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 prawodawca Unii zamierzał dostosować prawo Unii w dziedzinie wzorów do konwencji paryskiej w odniesieniu do istnienia i długości praw pierwszeństwa. Sąd nie dokonał wykładni prawa Unii *contra legem*, stwierdzając lukę w odpowiednich przepisach Unii, ani też nie popełnił błędu, próbując wypełnić tę lukę w drodze analogii do konwencji paryskiej. Niemniej zdaniem rzecznik generalnej T. Čápety Sąd dokonał błędnej wykładni tej konwencji w zakresie, w jakim uznał, że 12-miesięczny okres pierwszeństwa ma zastosowanie, gdy zgłoszenie wzoru wspólnotowego opiera się na wcześniejszym zgłoszeniu patentowym.

Rzecznik generalna zaproponowała, aby Trybunał zinterpretował konwencję paryską w ten sposób, że dopuszcza ona, aby zgłoszenie późniejszego wzoru (w tym wzoru wspólnotowego) opierało się na wcześniejszym zgłoszeniu o udzielenie patentu, pod warunkiem że przedmiot obu zgłoszeń jest co do istoty taki sam. Rzecznik generalna uznała, że długość terminu pierwszeństwa w takim przypadku wynosi 6 miesięcy, zgodnie z tym, co przewiduje konwencja paryska w odniesieniu do wzorów przemysłowych. Rzecznik generalna doszła zatem do wniosku, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż długość okresu pierwszeństwa zależy od charakteru pierwszego, a nie późniejszego zgłoszenia.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

⁵ Zob. komunikat prasowy [nr 53/19](#).

Pozostańmy w kontakcie!

